

N:o 6.

Ank. till Riksd. kansli den 15 februari 1894, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885.

Kongl. Maj:t har den 15 sistlidne december till Riksdagen aflåtit följande till lagutskottets behandling hänvisade proposition n:o 18:

Under åberopande af bifogade, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse af 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885.

Härigenom förordnas, att 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885 skall erhålla följande ändrade lydelse:

I stad, der poliskammare finnes, utöfvar poliskammaren i fråga om lösdrifvares behandling den myndighet, som enligt denna lag tillkommer Konungens befallningshafvande; dock må poliskammaren ej förordna om frigifning enligt 13 §.

I stad, der polismästare finnes, må denne och i annan stad Konungens befallningshafvande kunna förordna poliskommissarie eller annan polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger stadsfiskal.

För köping eller annat område å landet, för hvilket ordningsstadgan för rikets städer är i tillämpliga delar gällande, må ock Konungens be-

fallningshafvande kunna förordna polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger länsman.

Af det ifrågavarande proposition bilagda utdrag af statsrådsprotokollet för den 13 december 1893 framgår, att Konungens befallningshafvande i Vesternorrlands län hemställt, att då lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885, hvilken lag i 16 § medgäfvde, att polismästare i stad, der sådan tjänsteman funnes, och att i annan stad Konungens befallningshafvande kunde förordna poliskommissarie eller annan polisman att fullgöra hvad enligt nämnda lag ålåge stadsfiskal, icke innehölle någon dylik bestämmelse beträffande landet, men, enligt hvad erfarenheten visat, ett motsvarande stadgande i fråga om landet vore behöfligt, Kongl. Maj:t tacktes i nåder föranstalta, att lagen härutinnan fullständigades så, att Konungens befallningshafvande i länen tillerkändes rättighet att på landet i allmänhet eller åtminstone inom samhälle, för hvilket ordningsstadgan för rikets städer vore i tillämpliga delar gällande, förordna polisman att fullgöra hvad enligt ifrågavarande lag åligger länsman.

I anledning af denna hemställan afgäfvde Konungens befallningshafvande i öfriga län samt justitiekanslersembetet infortrade yttranden i ärendet, hvarefter i öfverensstämmelse med justitiekanslersembetets utlåtande inom justitiedepartementet utarbetades förslag till lag i ämnet, i allo öfverensstämmande med det nu föreliggande förslaget.

Emot förslaget, som vid granskning inom högsta domstolen lemnats utan anmärkning, har utskottet icke något att erinra och hemställer följaktligen,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 15 februari 1894.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.
